

[Inger Harms]

rettighedskonvention art. 2, i Europarådets menneskerettighedskonvention art. 13 og i torturdeklarationens art. 8 i sammenhæng med dansk retspraksis?»

Begrundelse

De nævnte retsmiddelartikler forpligter til ydelse af effektive judicielle retsmidler ved tvistigheder om krænkelse af artikler fra nævnte regelsamlinger, men dansk retspraksis viser kun afvisningssager ved tvister om sådanne artikler, jfr. UfR 464/82 H og UfR 36/83 H, der er afvisningssager på grund af kompetencemangler, men netop konvention om traktatretten art. 27 forbyder påberåbelse af interne retssystembegrundede opfyldelsesmangler. Der synes derfor at være konflikt mellem folkeret og dansk ret, idet sidstnævnte ikke yder de i folkeretten garanterede retsmidler, men påberåber sig intern opfyldelsesmangel.

Svar (7/6 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

1. Efter artikel 2 i FN's internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder forpligter de stater, der deltager i konventionen, sig til at sikre enhver, hvis rettigheder eller friheder efter denne konvention krænkes, adgang til effektive retsmidler herimod, uanset om de personer, der har begået krænkelsen, har handlet i embeds medfør.

I forslaget til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af international konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og af international konvention om borgerlige og politiske rettigheder med tilhørende valgfri protokol er der i bemærkningerne til artikel 2 i konventionen om borgerlige og politiske rettigheder bl.a. anført følgende, jfr. Folketingstidende 1970-71, tillæg A, sp. 1856:

»... Bestemmelsen rejser ikke problemer for Danmarks vedkommende. Særlig må nævnes, at der næppe hersker tvivl om, at danske retssikkerhedsgarantier såsom den administrative rekurs, domstolsordningen og ombudsmandsordningen til fulde opfylder konventionens krav efter stk. 3.«

Justitsministeriet finder i overensstemmelse hermed fortsat, at Danmark opfylder den

forpligtelse, der følger af konventionens artikel 2.

2. Artikel 13 i Den europæiske Menneskerettighedskonvention er sålydende:

»Artikel 13. Enhver, der krænkes i de ved denne konvention anerkendte rettigheder og friheder, skal have adgang til effektiv oprejsning for en national myndighed, uanset om krænkelsen er begået af personer, der handler på embeds vegne.«

Efter justitsministeriets opfattelse indeholder den gældende danske lovgivning den fornødne adgang til for enhver, der mener at være blevet behandlet i strid med Den europæiske Menneskerettighedskonvention, at få behandlet sin klage af danske myndigheder, herunder domstolene.

Justitsministeriet kan i den forbindelse henvise til omtalen af dette spørgsmål i bogen »En sag for Menneskerettighedsdomstolen« af Niels Eilschou Holm. Efter en gennemgang af artikel 13 og de gældende danske regler om indarbejdelse af Den europæiske Menneskerettighedskonvention i dansk ret konkluderer Niels Eilschou Holm på side 147, at det må anses for utvivlsomt, at den danske retsorden opfylder de folkeretlige krav, der kan stilles til foretagelse af abstrakte opfyldesskridt i forhold til Den europæiske Menneskerettighedskonvention.

Spm. nr. S 1214

Til *justitsministeren* (30/5 85) af:

Inger Harms (SF):

»Hvilke kommentarer har ministeren til Nolddommen fra 1974 fra EF-Domstolen og menneskerettighedernes indeholdelse i fællesskabsretten, hvorvidt retsmiddel kan ydes eventuelt efter retsplejelovens § 227, stk. 1, nr. 5?«

Begrundelse

I retsplejelovens § 227, stk. 1, nr. 5, gives der kompetence til danske landsretter, således at disse kan pådømme tvistemål om fællesskabsretlige spørgsmål, og i Nolddommen fra den 14. maj 1974, sag nr. 4/73 (EF-domsamling, s. 491), stk. 2, siges det:

»De internationale traktater om beskyttelse af menneskerettighederne, som medlemsstaterne har været med til at udarbejde, eller som de senere har tiltrådt, kan ligeledes give